

พระราชบัญญัติ

โอนที่วัด วัดหัวเตย

ตำบลดอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่วัด วัดหัวเตย ตำบลดอนประดู่ อำเภอ
ปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหัวเตย ตำบลคอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่วัด วัดหัวเตย ตำบลคอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ ๓ ไร่ ๓ งาน ๒๐ ตารางวา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

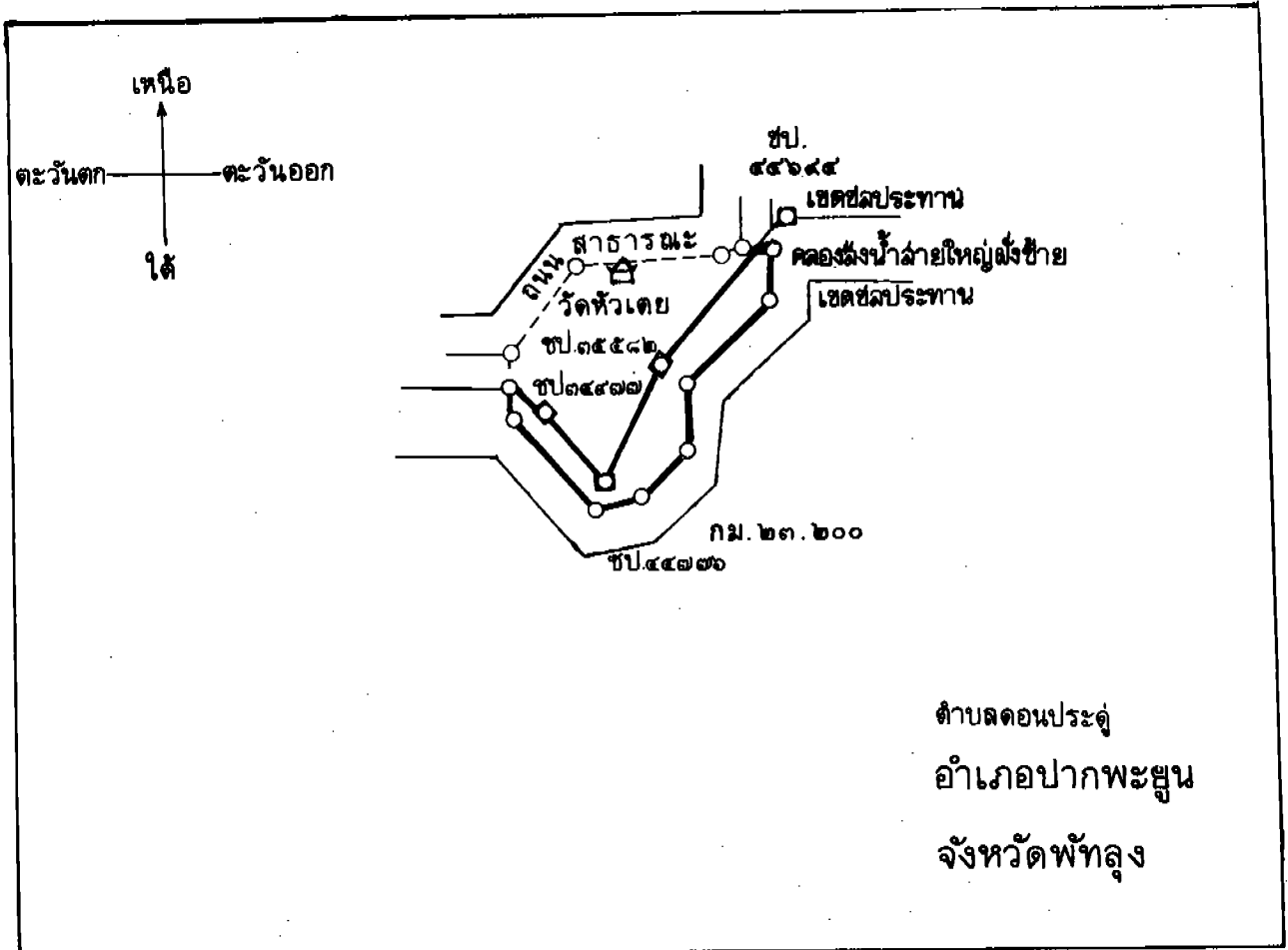
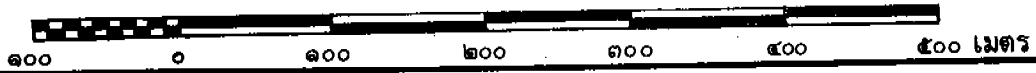
แผนที่ทำยพระราชบัญญัติโอนที่วัด

วัดหัวเตย ตำบลดอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตราส่วน ๑:๕,๐๐๐

ตำบลดอนประดู่
อำเภอปากพะยูน
จังหวัดพัทลุง

เครื่องหมาย

————— แนวเขตที่โอน
⌂ วัด

เนื้อที่ที่โอน

หนังสือสำคัญ   ไร่   งาน   ตารางวา
น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๑๖๔   ๓   ๓   ๒๐

(นายวิชาญ หุตะรัต) ผู้อำนวยการกองกฎหมายและที่ดิน
(นายยุทธ กิ่งเกตุ) ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมชลประทาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้าย เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการชะมวงขยาย ที่ตำบลคอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายนี้ตอน กม. ที่ ๒๓.๒๐๐ ถูกที่วัดวัดหัวเตย ตำบลคอนประดู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ ๓ ไร่ ๓ งาน ๒๐ ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๒๑๖๔ คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพัทลุงได้กำหนดค่าค่าติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าค่าติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้